

Andrzej Koperski

Przemyśl, ul. Grunwaldza - Przybyszewskiego

Informator Archeologiczny : badania 17, 172-173

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 1/ ślady osadnictwa z okresu halsteckiego /kultura żuzycka/ reprezentują wyłącznie fragmenty ceramiki naczyńowej,
 - 2/ ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego /fragmenty ceramiki naczyńowej/ pojawiają się na schyłku XI i przełomie wieków XII/XIII,
 - 3/ od połowy XII wieku osadnictwo powyższe przybiera formę trwałą, o czym świadczy wystąpienie ciągłych uwarstwień osadniczych i wiąże się z funkcjonowaniem na tym terenie peryferii przedlokacyjnej osady św. Gotarda,
 - 4/ po połowie XIII w. osada staje się częścią składową średniowiecznego organizmu miejskiego.
- Badania zakończono.

POZNAŃ - Stare Miasto
Wzgórze św. Wojciecha

patra późne średniowieczne

PRUSZCZ GDAŃSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 13

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Dorota Rudnicka. Finansował WKZ w Gdańsku. Drugi sezon badań. Osada otwarta wielokulturowa /X - XI w./.

Badania miały charakter ratowniczy i podjęte zostały w związku z projektowanym przez Urząd Miasta w Pruszczu Gdańskim przekazaniem działki, na której znajduje się osada, w prywatną użytkownię.

Wykopiska prowadzone były w dwóch etapach. W 1982 roku przeprowadzono badanie sondażowe, które miały na celu dokładniejsze rozpoznanie zasięgu i chronologii stanowiska. W wyniku tych badań ustalono, iż stanowisko jest w bardzo dużym stopniu zniszczone. Materiał zabytkowy, który niemal wyłącznie stanowiły fragmenty ceramiki, pochodził - poza jednym paleniskiem - z warstwy humusowej.

W 1983 roku badaniami objęta została północna partia osady, na której odkryto jedną półziemiankę i jamę.

Na podstawie materiału ceramicznego odkryte obiekty - palenisko i półziemianka - datowane są na okres wczesnośredniowieczny /X-XI wiek/, natomiast znalezione w warstwie humusowej fragmenty ceramiki pochodzą z okresu neolitu po średniowiecze włącznie.

Badania zostały zakończono.

PRZEMYSŁ
ul. Grunwaldzka - Przybyszewskiego

Muzeum Okręgowe
w Przemyśle

Badania prowadził mgr Andrzej Kuperski. Finansował WKZ w Przemyśle. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko wczesnośredniowieczne z XI-XII w.

Badania miały na celu weryfikację oraz uściślenie lokalizacji wczesnośredniowiecznego cmentarzyska, z którego dwa groby szkieletowe zostały przypadkowo odkryte w l. 1895-96 i 1911.

Stanowisko położone jest na krawędzi lewobrzeżnej terasy Sanu, na odrośniętym jednym ze wzgórz, o skłonie nachylnym ku wschodowi, ok. 200 m na północ od ul. Grunwaldzkiej, na parceli dawniej ob. Nabywawców, obecnie ob. T. Jakubiak.

Ogółem przebadano obszar 131 m². Odkryto 5 grobów szkieletowych /nr 3 - 7/. Szkielety występują na nieznanym głębokości /35 - 40 cm/, co powoduje ich zniszczenie, grób 6 zachował się w szkieletowej części. Nie wykryto też zarysów jam grobowych. Wszystkie pochówki orientowane były na osi W-E, głową ku zachodowi. Zmarli złożeni byli w pozycji wyprostowanej na wznak, w grobach 3, 4 ręce wyprostowane były wzdłuż tułowia, w grobie 5 obie, w 7 prawa ręka złożona była na miednicy. Niemożliwe było prześledzenie układu rąk w grobie 6.

Wydaje się, że odkryte groby usytuowane były w dwóch rzędach.

Ubogo reprezentuje się wyposażenie grobów. Jedyne w grobie 5 przy czaszce znajdował się kabłączek akroniowy z drutu brązowego o końcu zawiniętym w uszko. Podkówka żelazna występująca tuż nad szkieletem w grobie 3 wydaje się być na wtórnym złożu. Na uwagę zasługuje też duży kolisty guz brązowy z uszkiem typu "pugawicy" znaleziony poza zespołami grobowymi.

Według wstępnego rozpoznania odkryte pochówki stanowią fragment nieprzykościelnego cmentarzyska szkieletowego, którego datowanie można podtrzymać na II - XII w.

Ze względu na stan zachowania oraz planowaną zabudowę, badania archeologiczne winny być kontynuowane.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyslu.

PRZEMYSŁ - zamek
Rotunda i palatium

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadziła: Ewa Sosnowska i mgr Michał Prokša.
Finansowała WDMiOW, Biuro Rewaloryzacji Zabytków
w Przemyslu. Drugi sezon badań. Rotunda i palatium.

Celem badań było dostarczenie informacji dla projektantów o rozplanowaniu budowli w związku z zagospodarowaniem zachodniej części dziedzina zamkowego i ewentualnego obniżenia jego dzisiejszego poziomu, oraz próba weryfikacji ustaleń A. Żakiego.

W roku bieżącym prace prowadzone w północno-zachodniej części palatium, odsłaniając ściany zewnętrzne budowli i jej podłużny podział. Niestaty, podział poprzeczny nie został określony. W dalszym ciągu brak materiału ceramicznego może podważyć chronologię obiektu ustaloną przez A. Żakiego.

W roku przyszłym badania będą kontynuowane w celu uchwycenia podziału poprzecznego budowli i uzyskania najstarszych materiałów mających związek z budową palatium.

RACIĄŻ, gm. Tuchola
woj. bydgoskie

patrz późne średniowiecze

RACIĄŻEK
woj. wrocławskie

patrz późne średniowiecze

BADZIKÓWO STARE
woj. płockie
Stanowisko "Gaik"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska wspólnie z dr. Bożeną Babińską. Finansował IHM PAN. Źródło: Sezon badań. Wzrost średniowieczny i średniowieczny ośrodek kultury.

Badania prowadzone były wspólnie z archeologami z Instytutu Badania Kultury Słowian w Pri-lepie, w ramach polsko-jużosłowiańskiej umowy o współpracy.

Wykopy koncentrowały się na zachodnim zboczu wzgórza oraz na płaskowyżu przylegającym do niego od strony wschodniej. Celem wykopalisk było rozpoznanie dotąd niezbadanych partii stanowiska. Przekopano łącznie 66 m² powierzchni /49,5 m³/ eksplorując sześć wykopów badawczych. Stwierdzono wypływanie się warstwy kulturowej w dolnych partiach zachodniego zbocza oraz brak obiektów typu "owalnych jam", tak charakterystycznych dla górnych partii stanowiska.

Na płaskowyżu przylegającym od strony wschodniej do podnóża wzgórza odkryto palenisko 1/85